

[Bertel Dahlgaard.]

slået det her foreliggende, men også det konservative folkeparti har genoptaget tanken om fortsættelse af en bunden opsparing. Jeg skal hertil sige, at det radikale venstre vil forbeholde sig at se nærmere på de problemer, der knytter sig dertil. Vi er enige i, at det ikke går an, at pristallet forøges i kraft af de forhold, der knytter sig til tekstilafgifterne. Det går ikke an, fordi man ikke på det nuværende tidspunkt kan foretage en sådan transaktion, der vil forøge erhvervenes produktionsomkostninger, men i spørgsmålet om veje og midler i så henseende vil vi gå til udvalgsbehandlingen uden på forhånd at have bundet os til nogen bestemt fremgangsmåde. Når det er tilfældet, står det i forbindelse med, at jeg i det hele taget mener, at det under den foreliggende økonomiske situation vil være ønskeligt at se de foreliggende spørgsmål i en større sammenhæng, og jeg vil gerne sige nogle ganske få bemærkninger herom.

De foreliggende lovforslag behandles jo under en økonomisk udvikling, der truer med at blive uheldsvanger. De sidste ugers prisfald på landbrugets eksportvarer vil, hvis der ikke snart sker en ændring til det bedre, udsætte både landbruget og landets økonomi for en belastning, som det er svært at se vil kunne bæres. Vi kan håbe, at der indtræder en bedring, og det er vel også i nogen måde sandsynligt, men det, vi oplever her, giver os en påmindelse om, hvor ringe en margin vi har, og det skulle synes jeg, være utænkeligt, at ikke alle kredse af befolkningen vil drage lære deraf.

Her i folketinget har vi det ikke i vor magt at afvende de ulykker, der på denne måde kommer til os udefra, men vi har i vor magt at rejse en kraftig modstand, forudsat at der tilvejebringes en samling om opgaverne. Når det ikke er sket, skyldes det ikke ukendskab til de midler, der bør tages i brug. Vi kender dem alle ganske nøje; stort set kan de sammenfattes i 4 punkter: øget opsparing, der betyder mindre forbrug, besparelse på statsbudgettet, der også betyder mindre forbrug, standsning af det vilde kapløb mellem løn- og prisstigninger og endelig øget produktion. Næsten alle ved, at her går vejene, men at indordne sig under fælles bestræbelser, hvor enhver be-

folkningsgruppe yder sit bidrag, er der endnu ikke fornøden vilje til. Her i folketinget ved vi, at vi ved hensigtsmæssige beslutninger kan øve indflydelse på alle 4 punkter og fremme udviklingen i den rigtige retning, men valgfeberen lammer handleevnen, og tingene går i stå.

Samordningsudvalgets betænkning skabte sidste sommer forhåbninger, men denne er henlagt til de øvrige papirbunker. Tales der om økonomisk borgfred, skynder erhvervslevens parter sig sammen med arbejdsmarkedets parter at forsikre, at tanken om frivilligt at tale sig til rette er en utopi, og man beder sig samtidig fritaget for, at folketinget blander sig i sagen.

Når det radikale venstre ved et forslag her i tinget søger at få lagt et grundlag for en samordning af kræfterne ud i fremtiden, iler man til fra alle sider for at finde så mange små indvendinger, at det kan se ud, som om man har et stærkt ønske om, at forslaget skal dø i stilhed. Hvis det er tilfældet, vil vi i hvert tilfælde gøre et forsøg på at hindre, at det sker i stilhed. Kan det virkelig være meningen, at man ligefrem tilsigter at gå ud til vælgerne og præsentere al den uformuenhed, samtidig med at man forbereder en parlamentarisk tilstand efter valget, hvor den ene halvdel af befolkningen skal bekæmpe den anden halvdel?

Danmark står i dag i en situation, hvor stigende råstofpriser på vigtige vareområder rammer Danmark ensidigt, hvor andre lande tjener på det, der gør os fattige, hvor vore allierede gennem deres restriktioner og toldpolitik undergraver Danmarks hovederhverv, og hvor Danmark samtidig skal bære de svære rustningsbyrder. Var det ikke muligt at sige ganske åbent, at det, landet trænger til, er både en økonomisk og en politisk samordning af kræfterne, der samler i stedet for at splitte, så at befolkningen får lyst og mod til at yde de ofre, tiden kræver?

Ud fra disse synspunkter må jeg måske minde om, at der med henblik på alle de fire punkter, jeg har nævnt, her i tinget af det radikale venstre er fremsat synspunkter eller forslag, og jeg må meget henstille til andre ærede partier, at de medvirker til, at de pågældende synspunkter og forslag kommer til en prøvelse eller afgørelse her, inden tinget slutter sine møder.